

Azbest

Azbest, neboli česky **osinek**, je krystalická forma křemičitanu hořečnatého (MgSiO_3). Dříve byl hojně využíván v protipožárních přepážkách nejrůznějších staveb (i bytových). Stále je používán při výrobě žáruvzdorných hasičských obleků.

Poškození zdraví

 Podrobnější informace naleznete na stránce Onemocnění z azbestu.

Azbest tvoří velmi jemné vláknité krystaly, které vzhledem připomínají vatu. Ty se při práci s azbestem uvolňují ve formě aerosolu. Nejnebezpečnější jsou úlomky velikosti **5 až 0,5 μm** . Při dlouhodobém vdechování těchto krystalků dochází k tzv. azbestóze, těžkému poškození plicního parenchymu. Krystalky o velikosti **1 až 0,5 μm** se dostávají až do nejperifernějších částí plic. Tím dochází k mechanickému dráždění a poškození buněk, které dosahuje až karcinogenního účinku. Nádor, který vzniká, vychází z pleurálních epitelů a je označován jako mezoteliom. Jeho výskyt se s dlouhodobým (i několik desítek let!) vdechováním azbestových úlomků **zvyšuje až tisíckrát!**

Prevence

Nejlepší cesta, jak zabránit vzniku azbestózy, je používání vhodných respiračních pomůcek a celotělových ochranných obleků. V posledních desetiletích se od využívání azbestu ustupuje, i přes jeho dobré termorezistentní vlastnosti.

Obdobné účinky jsou přisuzovány i **jemnému dřevnímu prachu**.

Odkazy

Související články

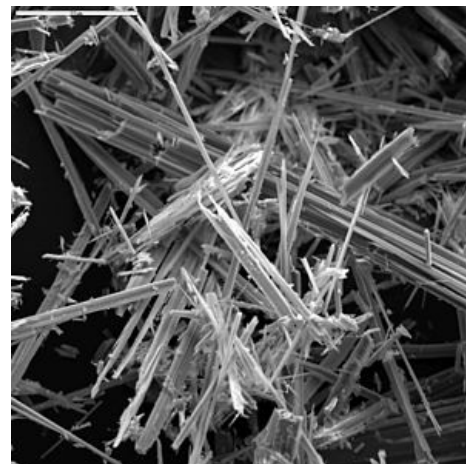
- Onemocnění z azbestu

Externí odkazy

- Sdružení Arnika, Toxické látky a odpady – azbest (<https://arnika.org/azbest>)

Azbestová vlákna

Antrofyilit, jedna z forem azbestu